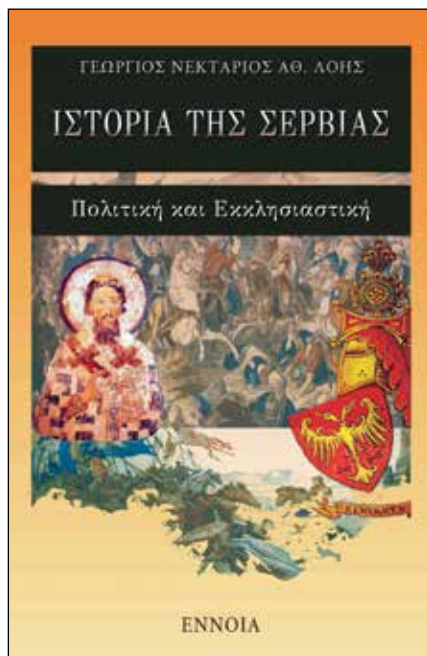

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΑΘ. ΛΟΗΣ, ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ, «Εκδόσεις Έννοια» - Αθήνα 2017, σελ. 784, έγχρωμες φωτογραφίες 57, επίσημα έγγραφα, χρονολογικοί κατάλογοι, μονές, ναοί, χάρτες.

Δρ. Αθανάσιος Αγγελόπουλος
Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΑΤ. ΛΟΙΣ, ΙΣΤΟΡΙЈА СРБИЈЕ. НАРОДНА И ЦРКВЕНА, Издавачка Έννοια, Атина 2017, страна 784, фотографија у боји 57, документа, временски каталози, манастири, храмови, карте.

др Атанасиос Ангелопулос
Аристотеловог Универзитета у Солуну

Књига Георгиоса Нектариоса Лоиса «Историја Србије. Народна и Црквена» јесте прототип, плод великог труда и времена, непрекидног, напорног и дубинског истраживања и не малог расхода. Поимање склопа и повезаности народне и црквене историје Српског народа, племените традиције, демократског духа и дубоке хришћанске православне вероисповести, чини посебност овог рада. У библиографији постоје делимично слична дела. Она се односе и баве или само народном или само црквеном историјом. Од свих њих укупно недостаје спој и комбинација упоредо двеју институција Државне и Црквене. Ову битну празнину покрива јединствености присутан рад. Не претерује писац када у свом предговору пише

Το συγγραφικό έργο του Γεωργίου Νεκταρίου Λόη «Ιστορία της Σερβίας. Πολιτική και Εκκλησιαστική», είναι προϊόν πρωτογενές πολλού μόχθου και χρόνου, ανύστακτης και επίπονης έρευνας σε βάθος και δαπάνης «ου σμικράς». Η σύλληψη στην σύνθεση και στην διασύνδεση πολιτικής και εκκλησιαστικής ιστορίας του Λαού των Σέρβων, αρχοντικών παραδοσιακών και δημοκρατικών φρονημάτων και βαθέων χριστιανικών ορθόδοξων πιστευμάτων Λαού, συγκροτεί την πρωτοτυπία του έργου. Έχουμε στην βιβλιογραφία πολλά συγγράμματα σχετικά. Αυτά όμως ασχολούνται είτε μόνο με την πολιτική, είτε μόνο με την εκκλησιαστική ιστορία. Από όλα όμως λείπει η σύνθεση και ο συνδυασμός συγχρόνως και των δύο θεσμών της Πολιτείας και της Εκκλησίας. Αυτό το βασικό κενό καλύπτει πρωτοτύπως το παρόν έργο. Δεν υπερβάλλει ο συγγραφέας όταν στον Πρόλόγο του γράφει ότι «... κανένα βιβλίο αυτού του μεγέθους δεν έχει τις συγκεκριμένες ενότητες... δεν έχει τις συγκεκριμένες βιβλιογραφικές πηγές.»

Διεξελθών με πολλή προσοχή σελίδα προς σελίδα, το όλο έργο, όχι άπαξ αλλά και πολλάκις, τελικά εκπλήσσομαι πολύ ευχάριστα για το συγγραφικό και ερευνητικό αυτό κατόρθωμα, όντως. Σε δύο μέρη, το πολιτικό – ιστορικό αφ' ενός και το εκκλησιαστικό – ιστορικό αφ' ετέρου, σε κεφάλαια 12 το πρώτο και σε κεφάλαια 11 το δεύτερο, αναδιπλώνεται, γλαφυρά ελληνικά, σε κάθε προβληματίζουσα λεπτομέρεια η όλη θεσμοθεσία της σύνολης βιωτής διαχρονικά του προοδευτικού αλλά και μαρτυρικού αυτού Λαού, του Σερβοορθόδοξου προσώπου.

Στο πλούσιο Παράρτημα, με: α. τους φωτογραφικούς – προσωπογρα-

«...ниједна књига оваквиx размера не садржи специфичне целине ...и нема одређене библиографске изворе».

Ишчитавајући пажљиво страницу по страницу целокупни рад, не један пут већ више пута, крајње речено заиста сам веома пријатно изненађен овим писаним делом и научним остварањем. Два дела, народно – историјски с' једне стране и црквено – историјски са друге стране, 12 глава првог дела и 11 глава другог, преклапају се префињеним грчким језиком у сваком проблематичном детаљу целокупног положаја, трпљења кроз време, напредног али и мученичког овог народа, Српско православног лица.

У богатом последњем делу књиге у Анексу имамо: I) временске каталоге, слике историјских личности и државних симбола, II) званичне документе, III) фотографије блага светих православних споменика (манастира и храмова) духовних и уметничких прибежишта и стајалишта душа и тела српског рода и IV) топографске карте свих догађаја православних Срба кроз векове, научнику и читаоцу приказују и воде оригинално кроз сву изградњу народне и духовне историје Срба од почетка до данас, на историјском полуострву Хемоса, источном Илирику, отоманском Балкану и данашњој Југоисточној Европи у тесним, увек пријатељским и плодним комшијским односима са Грчким православним народом, Грчког полуострва, данашње Грчке.

Искрено желим да млади студенти Универзитета и остали који се баве Народном и Црквеном историјом али и нови пријатељи историје, као и специјализовани за област цивилизације, политике, ди-

φικούς καταλόγους ιστορικών προσώπων και θεσμικών συμβόλων· β. τα επίσημα αντιπροσωπευτικά έγγραφα· γ. τα φωτογραφικά τεκμήρια Ιερών Ορθοδόξων Τόπων Λατρείας (Μονών και Ναών) και καταφυγίων πνεύματος και τέχνης και απαντοχή ψυχών και σωμάτων του Σερβικού Γένους· και δ. τα τοπογραφικά χαρτογραφικά του όλου γεγονότος των Σερβοορθοδόξων διαχρονικά, ο ερευνητής και αναγνώστης εισάγεται και ξεναγείται αυθεντικά στο όλο οικοδόμημα της πολιτικής και πνευματικής ιστορίας του Λαού αυτού απ' αρχής έως σήμερα στην ιστορική Χερσόνησο του Αίμου, το Ανατολικό Ιλλυρικό, τα «οθωμανικά Βαλκάνια» και την σημερινή Νοτιοανατολική Ευρώπη· σε άμεση, πάντοτε φιλική και παραγωγική γενικά, γειτνίαση με το Ελληνορθόδοξο Γένος στην Ελληνική Χερσόνησο, της σημερινής Ελλάδος.

Εύχομαι οι νέοι Πανεπιστημιακοί φοιτητές και άλλοι της ιστορίας Πολιτικής και Εκκλησιαστικής, αλλά και οι εν γένει φιλίστορες, αλλά και οι ειδικοί του Πολιτισμού, της Πολιτικής, της Διπλωματίας και του Επιχειρείν να

πλοματιје и предузетништва обратe пажњу на ово дело, сигурно ће доста научити и инспирисати се њиме у свом личном раду.

И још једна праведна критика. Само један интелектуалац, као што је Г. Н. Лоис је могао да изведе до краја уз сву истраживачку страст ово приказано дело. Зашто? Зато што завршавајући свој предговор у коме лежи сва суштина његовог дела каже – «Србија је земља коју сам заволео и која је заволела мене».

Драги Г. Н. Лоис, као твом скромном учитељу, поносан сам и част ми је због тебе.

(Превод: Јасмина Цветковић)

*

Књига проф. др Г. Нектариоса ат. Лоиса, *Историја Србије - Народна и Црквена*, промовисана је у Патри 19. фебруара 2017. године. Промоција је била у част Србије и Српског Народа, на којој су говорили: Преосвећени Митрополит Патре г.г. Хрисостом; Др. Георгиос Панајотакис, Ректор Универзитета Патре; Др. Атанасиос Ангелопулос, Славолог и професор Црквене Историје Универзитета у Солуну; Др. Христос Терезис,

προσέξουν το έργο αυτό· κάτι, σίγουρα θα διδαχθούν και κάτι θα εμπνευσθούν απ' αυτό για το έργο τους.

Και μία τελευταία δίκαια κρίση. Μόνο ένας διανοούμενος, όπως ο Γ. Ν. Λόης, θα μπορούσε να φέρει σε πέρας, με πολύ ερευνητικό πάθος, το έργο αυτό. Γιατί; Διότι – έτσι κλείνοντας τον Πρόλογό του και εδώ είναι όλη η πεμπτουσία του έργου του – «Η Σερβία είναι η χώρα που αγάπησα και που με αγάπησε και αυτή».

Φίλτατε κ. Λόη, σεμνύνομαι, ως ταπεινός διδάσκαλός σου, για Σένα.

Декан Факултета Хуманистичких Наука Универзитета у Патри; Др. Анастасиос Марас, проф. Грчког Отвореног Универзитета. Студије у Православној Теологији у Солуну; Мр. Андреас Зафиропулос, докторанд на Теолошком Факултету Источног Сарајева, и аутор књиге. (сл. 2)